

gubernatōem rerū fini diuinā puidētiā. et q̄tū ad hoc ē aliud considerādū. s. q̄ mēs beator mouet aliter a deo. et alr̄ mens viatorū. nā mens viatorū mouēta deo in agēdis per h̄ q̄ sedat anxietas dubitatōis i eis pcedes in mēte vero beatōp circa ea q̄ non cognoscit ē simplex nescia a q̄ ēt angeli purgat f̄ Diony. 7°. ca. cel. hierar. nō aut̄ pcedit in eis ingsitio dubitatōis: h̄ simplex conuersio ad deu. et hoc ē deu ɔculere sic Auḡ dīc. 5. sup Bej. ad lfram: q̄ angeli de inferiorib̄ deu cōsulūt ynde t̄structio q̄ sup hoc a deo iſtruunt: ɔfiliū dīr: et fin h̄ donū ɔfiliū est in breis inq̄tū in eis a deo ɔtinuat cognitio eorū: q̄ scit inq̄tū illuminant de his q̄ nesciūt circa agēda. Ad p̄mū ḡ dicendū q̄ etiā i beatitatis sūt alii qui actus ordinati ad finē v̄t q̄ pcedētes ex consecutōe finis: sicut q̄ deu laudant: v̄l q̄bus alios p̄rahūt ad finē quē ipsi sūt cōsecuti. sicut sūt ministeria angelōz et orōnes sanctor. et q̄stum ad h̄ h̄ in eis locū donū ɔfiliū. Ad scdm dō q̄ dubitatio p̄nit ad ɔfiliū fin statū vite p̄stis: nō aut̄ p̄nit fin q̄ ē ɔfiliū in p̄ria: sicut ēt v̄tutes cardinales nō bñt oīo eosdē actus in p̄ria et in via. Ad tertiu dicēdū q̄ cōsiliū non ē in deo sicut in recipiēte: h̄ sicut in dāte: h̄ aut̄ mō ɔformās deo sancti in patria sicut recipiens influenti.

Ad quartum sic pro
cedēt. Ut q̄ gnta btitudo q̄ est de mīa nouit̄deat dono cōsiliū. Dēs. n. beatitudines s̄t qdā actus v̄tutū: vt s̄ btitū ē. s̄ p̄ ɔfiliū i oībus v̄tutū actib̄ dirigitur. ḡ ɔfiliū n̄ r̄idet magis gnta beatitudo q̄ alia. P̄. Precepta dant de his q̄ sunt de necessitate salutis consiliū aut̄ dat de his que nō sūt de necessitate salutis. mīa aut̄ ē de necessitate salutis fin illud Jaco. 4°. Judiciū sine mīa illi qui nō fac mīam: paupertas aut̄ nō ē de necessitate salutis: sed p̄tinet ad pfectōem vite: vt p̄z Math. 19°. ḡ dono ɔfiliū magis r̄idet btitudo paupertatis q̄ btitudo mīe. P̄. Fruct̄ ɔsequitur ad btitudines: iportāt. n. blectatio nē quādā spūalē q̄ ɔsegf pfectos ac btitū. s̄ int̄ fruct̄ nō ponis aligd r̄idēs dono ɔfiliū vt p̄z Gal. 5°. ḡ ēt btitudo mīe n̄ r̄idet dono ɔfiliū. H̄ ɔē qd̄ Auḡ dīc i lide fmōe dñi i mōte. Cōsiliū ɔuenit misericordibus: q̄ yni cū remedium ē de tātis malis erui dimittē

alys et dare. R̄. dō q̄ consiliū p̄pte ē de his que sūt v̄tilia ad finē. v̄t ea q̄ maxie sunt v̄tilia ad finem maxime debent correspondere dono ɔfiliū. hoc aut̄ ē mīa: h̄ illud. i. ad Thunol. 4°. Pietas ad oīa v̄tilis ē. et ideo spāl̄r dono ɔfiliū r̄idet btitudo mīe non sīc eliciēti: h̄ sicut dirigēti. Ad p̄mū ḡ dō q̄ r̄i ɔfiliū dirigit in oībus actibus v̄tutum spāl̄r v̄tū dirigit in op̄ibus mīe rōne iā dicta. Ad scdm dō q̄ consiliū fin q̄ ē donū spiritus sc̄i dirigit nos i oībus que ordināt in fine vite eterne: siue sūt de necessitate salutis sūt nō: et tñ nō oē op̄ mīe ē de necessitate salutis. Ad tertiu dō q̄ fructus importat qdām vltimū. in practicis aut̄ non est vltimum in cognitione h̄ in op̄atōe q̄ ē finis. et iō int̄ fructus nihil ponis qd̄ p̄tineat ad cognitionē practicā: h̄ solū ea q̄ p̄tinet ad operationes in quibus cognitionē practica dirigit int̄ que ponis bonitas et benignitas que r̄ident misericordie.

Einde ɔside

O randū ē de v̄tys oppositis prudētie. Dīc. n. Auḡ i 4. 5 Julianū: q̄ oībus v̄tutibus nō solū sūt v̄tia manifesta discretōe ɔnia sicut prudētie temeritas. v̄p etiā v̄tia quodāmodo nec veritate h̄ qdām specie fallēre ɔlia sicut ip̄i prudētie asturia. p̄ ḡ considerādum ē de v̄tys que manifeste ɔrietate bñt ad prudētiā: q̄. s. v̄tia pueniunt ex defectu prudētie: vel eorū que ad prudētiā regnūt. 2° de v̄tys que bñt quādam sititudinē fallaz cū prudētiā: que. s. cōtingūt p̄ abusū eorū que ad prudentiā regnūt. Q̄ v̄ sollicitudo ad prudētiā p̄tinet. Circa pri mū ɔsiderāda sūt duo. p̄ gdem de ip̄rudētia. 2° de negligētia que sollicitudini oppōnit. Circa p̄mū querunt̄ sex. p̄ de ip̄rudētia vtrū sit p̄ctū. 2° vtrū sit spāle p̄ctū. 3° de precipitatōe siue temeritate. 4° de incōsideratōe. 5° de incōstantia. 6° de origine horum v̄tiorum.

Ad primum sic pro

cedēt. Ut q̄ ip̄rudētia non sit p̄ctū. Dē. n. p̄ctū ē voluntariū: vt Auḡ dīc: ip̄rudētia aut̄ nō ē aligd voluntariū. nullus. n. v̄t eē im prudēs. ḡ ip̄rudētia nō ē p̄ctū. P̄. Nullū p̄ctū nascit cū boīe nisi origiale: h̄ ip̄rudētia

nascit cū hōse. vñ t iuuenes iprudētes sunt: nec ē originale p̄ctū qđ opponiſ originali iusticie. ḡ iprudētia nō est p̄ctū. ¶ Dē p̄ctū p̄ pniā tollit: s̄ iprudētia nō tollit p̄ pniā. ḡ iprudētia nō ē p̄ctū. § 5. Spua lis thesaur⁹ ḡe nō tolliſtiſ p̄ctū: tollit aut p̄ imprudētiā fīm illud. puer. 2i. Thesau rus desiderabilis z oleū in bitaculo iusti t homo iprudēs dissipabit illud. ḡ impruden tia ē p̄ctū. ¶ R̄ dō q̄ imprudentia dupl accipi p̄t. eno modo p̄uatiue. alio mō ūrie. negativa aut nō p̄pē dī: ita. s. q̄ p̄pē impo ret solam carentiā p̄ndētie que potest eē si ne p̄ctō. p̄uatiue qdē iprudētia dī inq̄tūm aligs caret prudētia quā q̄ nat⁹ ē t dī b̄re: t fīm h̄ imprudentia ē peccatū rōne negligē tie q̄ q̄s nō adhibet studiū ad prudētiā h̄n dam. ūrie vo accipit imprudētia f̄z q̄ ratio e contrario mō mouet v̄ agit prudētiae: puta si recta rō prudētiae agit ūsiliando. iprudens ūsiliū spēnit: t sic de alijs que ī actu prudē tie ūsiderāda sunt: t h̄ mō prudētia ē p̄ctū fīm rōem p̄priā prudētiae. nō. n. p̄t hoc cōtingere q̄ homo ū prudētia agat nisi dīuer tes a regulis qbus rō prudētiae rectificat. vii si hoc cōtingat p̄ auerſionē a regulis dīnis est p̄ctū mortale: puta cū q̄i conēnēs t repudiās diuina documēta p̄cipitan⁹ agit. si vo p̄ter ea agat absq̄ temptū t absq̄ detri meto eoz q̄ sunt de necessitate salutis ē pec catū veniale. ¶ Ad p̄mum ḡ dō q̄ deformi ratē iprudētiae nullus vult: sed actū iprudētiae vult temerarius q̄ vult p̄cipitan⁹ agere. vnde t ph̄s dicit in 6. ethi. q̄ ille q̄ circa im prudētiae peccat volēs min⁹ acceptaſ. ¶ Ad secūdū dō q̄ rō illa p̄cedit de imprudentia fīm q̄ sumiſ negative. Sc̄iendū tamē q̄ ca rētia prudētiae t cuiuslibz v̄tutis includiſ in carentia originalis iusticie q̄ totam aīam p̄fiebat: t fīm h̄ oēs isti defect⁹ v̄tutū possūt reduci ad originale p̄ctū. ¶ Ad tertīū dō q̄ p̄ pniā restituſ prudētia ūsula: t sic cessat carētia hui⁹ prudētiae. nō ūsistiſ restituſ p̄ndētia acq̄sita q̄tū ad hītū. sed tolliſ hītū ūsuis i q̄ p̄prie ūsistiſ p̄ctū iprudētiae.

Ad secūdūz sic proce
dit. **V**īr q̄ iprudētia nō sit spāle petm̄. **D**ui-
cūz. n. peccat agit h̄rōnem rectā q̄ ē prudē-
tia; h̄ iprudētia d̄sistit in h̄ q̄ alīq̄ agit ḡtra
prudētiā; vt dictū est. q̄ imprudētia nō ē spā

et petri. ¶ Prudētia magis ē affinis moralib⁹ actib⁹ q̄ sc̄o: s̄ ignoratia q̄ opponitur scie ponit int̄ gnāles cās petri. q̄ multo magis iprudētia. ¶ Pet̄a ḥtingit ex hoc q̄ v̄tū circūstātie corrup̄tur. vii ⁊ Dionys⁹ dicit 4°. c. de diui. no. q̄ malū ḥtingit ex singularib⁹ defectib⁹: sed multa regruſ ad paudētia: sicut rō intellect⁹ docilitas. tc. q̄ s̄ posita sūt. q̄ si multe sūt imprudētiae sp̄es nō ē spāle petri. ¶ Sed 5. Imprudētia h̄ria est prudētiae: vt dictū est: s̄ prudētia ē vna v̄tus sp̄alis. q̄ iprudētia ē vnu v̄tū spāle. ¶ dō q̄ aliquid v̄tū vel petri p̄t dici gnāle dupl̄. Uno⁹ absolute: qz. s̄ est gnāle respectu oīum petri. Alio⁹ qz ē gnāle respectu quorūdā v̄tioꝝ que sunt sp̄es ei⁹. p̄ aut mō p̄t dici ali qd̄ v̄tū gnāle dupl̄. uno mō p̄ eentia. ga. pdicas de oībus petris: ⁊ b̄ mō imprudentia nō ē gnāle petri: sicut nec prudentia gnālis v̄t⁹: cū sunt circa act⁹ sp̄ales. s̄ circa ipos act⁹ rōnis. alio mō per p̄cipiatōem: ⁊ b̄ mō imprudētia ē gnāle petri. sicut. n. prudētia p̄cipiat quodāmodo i oībus v̄tūtibus inq̄uz ē directiua eay: ita ⁊ iprudētia i oībus v̄tūs ⁊ petris. nullū. n. petri p̄t accidere nisi sit defectus i aliquid actu rōnis dirigētis: qd̄ p̄tinet ad iprudētia. Si vo dicaf petri gnāle n̄ sim plieſ: s̄ fm aliquid genus: ga. s̄. cōtinet sub se mltas sp̄es: sic iprudētia ē gnāle petri. cōtinet. n. sub se d̄rsas sp̄es tripl̄. Uno gd̄ mō p̄ oppositū ad diuersas ptes subiectiuas pudentie. sicut. n. distinguit prudētia i monasti cā q̄ est regitia vni⁹: ⁊ in alias sp̄es prudētiae q̄ sunt multitudinis regitiae: vt s̄ hitū ē: ita etiā iprudētia. Alio mō fm partes q̄ poten tiales prudētiae q̄ sunt v̄tutes adiūcte ⁊ accipi unē fm diuersos act⁹ rōnis: ⁊ b̄ mō q̄tūz ad defectū consilij circa qd̄ est eubulia ē p̄cipiatio sine remeritas iprudētiae sp̄es. q̄tū vo ad defectū iudicij circa qd̄ s̄ synesis ⁊ gno min ē incōsideratio. q̄tū vo ad ipsum p̄c ptum qd̄ ē ppri⁹ act⁹ prudētiae ē incōstātia ⁊ negligētia. 3° mō possūt sumi p̄ oppositū ad ea q̄ regruſt ad prudētiae q̄ sunt q̄si partes integrales prudētiae: s̄ ga oīa illa ordinari ad dirigēdū p̄dictos tres rōnis actus: inde est q̄ oīs defectus oppositi reducuntur ad. q̄u oī p̄dictas ptes: sicut lantela ⁊ incircuſpe ctio icludit sub icōsideratōe. q̄ at aligs defiat a docilitate ⁊ memoria r̄l̄ ōe p̄tinet ad p̄cipiatōem. imprudētia vo ⁊ defectus

itelligētie et solertia p̄tinet ad negligētiā et incōstantiā. Ad p̄mū ḡ dō q̄ rō illa p̄ce dit de gnālitate que ē fīn participationem. Ad scđm dō q̄ q̄ scia ē magis remota a moralib⁹ q̄ prudētia fīm p̄priam rōem vtrī usq; inde ē q̄ ignorātiā nō hēt de se rōem peccati mortalis: sed solū rōe negligētie p̄ce dentis vel effectus seq̄ntis: t̄ p̄p̄ hoc ponit inēgnāles cās pcti. s̄z imprudētia fīm p̄priā rōem iportat vitiū mortale: t̄ iō magis p̄t dici spāle pcti. Ad tertiu dō q̄ q̄ coruptio diuersar̄ circumstātiāz hēt idem motiū nō diuersificat pcti sp̄es: sicut eiusdē sp̄ei ē pcti ut aligs accipiat nō sua t̄ vbi non debet et q̄ nō non deberet. s̄z si sint diuersa motiū: tunc eēnt diuersa sp̄es: puta si vnius ac ciperet vbi nō debet ut saceret iniuriā loco sacro qđ facēt sp̄em sacrilegū. alius q̄ nō dō p̄p̄ solū sup̄flū appetitu h̄ndi qđ esset simplex avaricia: t̄ iō defect⁹ eoz q̄ regrunf ad prudētiā nō diuersificant sp̄es nisi q̄stuz ordinans ad act⁹ rōnis: vt dictū ē.

Ad tertium sic pro

cēd. Ut q̄ p̄cipitatio nō sit pcti sub iprudētia contentū. Imprudētia. n. opponit viruti prudētiae. s̄z p̄cipitatio opponit dono cōsiliū. vīc. n. Greg. in. 2°. moral. q̄ donū cōsiliū dat ḡtra p̄cipitatiōem. ḡ p̄cipitatio nō ē pcti sub iprudētia contentū. P. Precipitatio videt ad temeritatē p̄tinē: temeritas aut̄ presū p̄tōem importat qđ p̄tinet ad supbia. ḡ p̄cipitatio nō ē vitiū sub iprudētia cōtentum. P. Precipitatio videt iportare quādam inordinatā festinationē: sed in consiliando n̄ solū ḡtingit eē pcti q̄ B. q̄ aligs ē festin⁹: sed etiā si sit nimis tardus: ita q̄ p̄tereat op̄portunitas op̄is: t̄ ēt fīm inordinatōes aliaz circumstātiāz: vt dō in 6°. ethi. ḡ non magis p̄cipitatio dō p̄ni pcti sub iprudētia contentū q̄ tarditas aut̄ aliq̄ alia binūsmōi ad inordinatōem cōsiliū p̄tinetia. S̄z h̄ē qđ dō puer. 4°. Via ip̄oꝝ tenebrosa: nesciūt vbi corrūat tenebze aut̄ vie impietatis p̄tinet ad iprudētiā. ḡ corrūere siue p̄cipitari ad iprudētiā p̄tinet. B. dō q̄ p̄cipitatio ī actib⁹ aie meta phorice dō fīm cōsiderationē a corpali motu acceptā. H̄ aut̄ p̄cipitari fīm corpali motū qđ a sup̄iori ī ima puenit fīm impetum quēdaz p̄p̄ motus vel alic⁹ ip̄ellentis nō ordinate descendendo q̄ gradus. sumū aut̄ aie ē ipsa

rō: inū aut̄ ē ip̄a opatio p̄ corpus exercita. gradus aut̄ medy p̄ quos op̄s ordinate dīscēdere sunt memoria p̄teritor̄: intelligētia p̄nūtiū: solertia in cōsiderādis futuris euētib⁹. rō cinatio cōserens vñū alteri: docilitas p̄ quaz aligs nō acgescit sententys maloz. p̄ quos qđem gradus aligs ordinate descēdit recte cōsiliando. s̄gs aut̄ seras adagendū p̄ ipetu volūtatis vel passionis p̄trāstis buiūsimodi gradib⁹: dicit p̄cipitatio. cū q̄ iordinatio cōsiliū ad iprudētiaz p̄tineat: māfestū est q̄ vi tūm p̄cipitatiōis sub imprudētia cōtinetur. Ad p̄mū ḡ dō q̄ cōsiliū rectitudiō p̄tinet ad donū cōsiliū t̄ ad vītūtē prudētiae: s̄z diuersimo de vītē s̄ dictū ē: t̄ iō p̄cipitatio vītūq̄ contra rīa. Ad secundū dō q̄ illa dicū fieri te mere q̄rōne non regūtur: qđ qđem p̄t contingere dupl̄. vno mō ex impetu volūtatis vel passionis. alio mō ex ḡtēptu regule vītūgentis: t̄ B. p̄p̄ importat temeritas. vnde vītē ex ea radice supbia puenire q̄ refugit subē regule alienē. p̄cipitatio aut̄ se hēt ad vītūq̄ vnde temeritas sub p̄cipitatiōne cōtinet: q̄uis p̄cipitatio magis respiciat p̄mū. Ad tertiu dō q̄ in iquitōe cōsiliū multa p̄ticula rīa sunt cōsiderāda. t̄ iō pl̄s dicit in 6° ethi. Oportet cōsiliari tarde. vnde p̄cipitatio vītūctius opponit rectitudini cōsiliū q̄ tarditas sup̄flua que habet quandam similitudinem recti cōsiliū.

Ad quartum sic pro

cēd. Ut q̄ in cōsideratio nō sit pcti spāle sub imprudētia contentū. Lex. n. diuina ad nullū pcti nos inducit fīm illud psal. Lex dñi imaculata. inducit aut̄ ad nō cōsiderādū fīm illd Math. io. Nolite cogitare quō aut qđ loq̄mīni. ḡ in cōsideratio nō ē pcti. P. Quicunq̄ cōsiliāf op̄s q̄ multa cōsideret. sed p̄ defectū cōsiliū ē p̄cipitatio: t̄ p̄sequēs et defectu cōsideratōis. ḡ p̄cipitatio sub in cōsiderationē cōsiliū. nō ḡ in cōsideratio ē spāle pecatū. P. Prudētia cōsistit in cōsideratione actuū rōis practice q̄ sūt cōsiliari iudicare de cōsiliatōi t̄ p̄cipe: s̄z cōsiderare p̄cedit oēs istos actū: q̄a p̄tinet ēt ad intellectū speculatiūz. ḡ in cōsideratio nō ē spāle pcti sub iprudētia contentū. Sed h̄ē qđ dō puer. 4°. Oculi tui videant recta: t̄ palpebre tue p̄cedat gres sus tuos: qđ p̄tinet ad prudētiā. s̄z cōtrarium bui⁹ agit q̄ in cōsideratiōem. ḡ in cōsideratio

est spāle p̄ctn̄ sub iprudētia cōtētū. **D**ō q̄ consideratio importat actū intellectū vitatē rei intuētis: sicut aut̄ inḡstio p̄tinet ad r̄dēm: ita iudiciū pertinet ad intellectus. vnde t̄ in speculatiis demonstrativa scia dī iudicativa inq̄stum per resolutōēz in p̄ma p̄ncipia intelligibilia de vitate inḡstoz diu dicat: t̄ ideo consideratio maxime p̄tinet ad iudiciū. vnde t̄ defect⁹ recti iudicij ad virtutē incōsideratōēz p̄tinet: put. s. aligs i recte iudicādo defect⁹ ex h̄ q̄ r̄tēnit v̄l negligit attēdere ea ex q̄bus recti iudiciū p̄cedit. vnde manifestū ē q̄ incōsideratio ē p̄ctn̄. **A**d p̄mum ḡ dō q̄ dñs nō p̄hibet considerare ea q̄ sunt agēda v̄l oīcēda q̄m homo h̄ opportunitatē: sed dat fiduciā discipulis in v̄bis idūctis: et deficiētē sibi opportunitate v̄l p̄pter iperitiā: v̄l ga subito p̄occupētur: in solo diuino iudicādo filio: ga cu ignoram⁹ qd agē debeam⁹: h̄ solū h̄m⁹ refidit: vt oculos nostros dirigam⁹ ad deū: sicut dī. 2. palipo. 20. aliogn si h̄o p̄termittat facē qd p̄t solū diuinū auxiliū expectans videat tentare deum.

Ad secūdū dō q̄ tota consideratio eoz q̄ in filio attēdūtūr ordinat ad recte iudicādūz: t̄ iō consideratio in iudicio pficiē. vnde etiā incōsideratio maxime opponit rectitudini iudicij. **A**d tertiu dō q̄ incōsideratio hic accipit fm determinatā mām. i. fm agibilis h̄uana i q̄bus p̄la sūt attēdēda ad recte iudicandū q̄b etiā in speculatiis: ga opationes sunt in singularibus.

Ad quintum sic procedit. **U**ñ q̄ incōstantia nō sit virtū sub iprudētia cōtētū. Incōstantia. n. videat in h̄ cōsisterere q̄ h̄o nō p̄sistat in aliquo diffīcili. sed p̄sistere in diffīcili⁹ p̄tinet ad fortitudinē. ḡ incōstantia magis opponit fortitudini q̄b prudētie. **P**. Jaco. 3. dī. **U**bi zelus t̄ cōtētio ibi incōstantia t̄ oē op̄prauū: s̄ zelus ad iuidiā p̄tinet. ḡ incōstantia nō p̄tinet ad iprudētiā: sed magis ad inuidiā. **T**. Ille v̄r eē in cōstante q̄ nō p̄seuerat in eo qd p̄pōuerat: qd gdē p̄tinet in delectatōēb ad incontinētē: in tristiciis aut̄ ad mollē fine delicateū: vt dī in. 7. ethi. ḡ incōstantia nō p̄tinet ad iprudētiā. **S**ed h̄ ē q̄ ad prudētiā p̄tinet p̄ferre maius bonū min⁹ bono. ḡ defīctē a meliori p̄tinet ad iprudētiā. s̄ h̄ ē incōstantia. ḡ incōstantia p̄tinet ad iprudētiā. **B**ō dō

q̄ incōstantia īportat recessū quēdāz a bono p̄posito diffīnito: huiusmōi aut̄ recessus p̄cipiū gdē h̄z a vi appetitiua. non. n. aligs re cedit a p̄ori bono p̄posito: nisi. pp̄t aligd qd sibi inordinate placet: s̄ iste recessus nō cōsumat nisi p̄ defectū rōnis q̄ fallit in h̄ q̄ re p̄udiat id qd recte acceptauerat. t̄ ga cu pos sit resistere ipulsui passionis: si nō resistat h̄ ē ex debilitate ip̄si⁹ q̄ nō tenet se firmūt i bono p̄posito: t̄ iō incōstantia q̄stum ad sui ūsumatōēz p̄tinet ad defectū rōnis: sicut aut̄ oīs rectitudiō rōnis practice p̄tinet aliq̄lis ad prudētiā: ita oīs defect⁹ eiusdē p̄tinet ad iprudētiā: t̄ iō incōstantia fm sui ūsumatōēm ad iprudētiā p̄tinet: t̄ sicut p̄cipitatio ē ex defectū circa actū ūsily: t̄ incōsideratio circa actū iudicij: ita incōstantia circa actū p̄cepit. ex h̄. n. dī aligs eē incōstantas q̄ rō defīcit in p̄cipiēdo ea que sūt ūsiliata t̄ iudicata. **A**d p̄mum ḡ dō q̄ bonū prudētie parti cipat in oībus ūtutib⁹ moralib⁹: t̄ fm hoc p̄sistere in bono p̄tinet ad oēs ūtutes morales p̄cipue m̄ ad fortitudinē q̄ patīs ināioēz ip̄sum ad ūrū. **A**d secūdū dō q̄ inuidia t̄ ira q̄ est ūtentōis p̄cipiū ūciūt inconstātiā ex parte appetitiue ūtutis ex qua ē p̄n cipium incōstantia ut dictum ē. **A**d tertiu dō q̄ continentia t̄ p̄seuerātia nō vidēt eē i vi appetitiua: s̄ ūlū i ūrone. ūtinen. n. patiatur qdē ūeras ūcupiscētias: t̄ p̄seuerās graues tristicias: qd̄ designat defectū appetitiue ūtutis: sed rō ūrm̄ ūsist ūtinenis qdē ūcōcupiscētias: p̄seuerātia aut̄ ūtra tristicias. vnde cōtinētia t̄ p̄seuerātia vidēt eē species ūstante ad rōem p̄tinentis: ad quā etiā p̄tinet incōstantia.

Ad sextum sic proce dī. **U**ñ q̄ p̄dicta virtū nō ūriant ex luxuria. Incōstantia. n. ūrif ex inuidia: vt dicū ē: s̄ ūnuidia ē virtū ūstinctū a luxuria. ḡ p̄dicta virtū nō ūriant ex luxuria. **P**. Jaco. i. dī. **U**ir duplex aio incōstantas est in oībus ūys suis. sed duplicitas nō v̄r ad luxuriā p̄tinere: sed magis ad dolositatē q̄ est ūrlia auaricie: fm Greg. 3. moral. ḡ p̄dicta virtū non ūriant ex luxuria. **D**. P̄dicta virtū perīnēt ad defectū rōnis: s̄ virtū ūrūalia. p̄pingoza ūt rōi q̄b virtū carnalia. c̄ p̄dicta virtū magis ūriant ex ūrūalis q̄b ex ūrūis carnalibus. **S**z h̄ ē q̄ Grego. 3. moral. ponit p̄dicta

vitia est luxuria ori. **V**nde dicitur quod sicut per hunc dicitur in libro ethico delectatio maxime corrupit estimatorem prudetiam; et principie delectatio quod est in venereis: quod tota oia absorbet et trahit ad sensibilem delectationem. perfectio autem prudentie et cuiuslibet intellectualis virtutis consistit in abstractione a sensibili: **b**onum. unde cum per dicta virtus pertineat ad defectum prudetiam et rationis practice: sicut hic est: seatur quod ex luxuria maxime oriatur. **A**d primus ergo dicitur quod iniuria et ira sunt constantia per trahendo ratione ad aliud: sed luxuria est constantia totali extingue do iudicium rationis. unde per hoc dicitur in libro ethico. quod incontinens ire audit quod est in omni virtute. incontinens autem concupiscencia totali ea non audit. **A**d secundum dicitur quod etiam duplicitas animi est quod est in sequentibus ad luxuriam: sicut et inconstituta. put duplicitas animi importat voluntatem animi ad diversa. unde et Ieremias in eu nacho dicit quod in amore est bellum et rursus pax et iudicium. **A**d tertium dicendum quod virtus carna lia intatum magis extinguit iudicium rationis in quantum longius abducunt a ratione.

Einde vide

Radix est de negligentia. Et circa hoc quoniam tria. per utrum negligentia sit perfectio spale. scilicet cui virtuti opponatur. scilicet utrum negligentia sit perfectio mortale.

Ad primum sic pro

cedit. Ut quod negligentia non sit perfectio spale. Negligentia non diligitur oppositur: sed dilige tia regredit in quilibet voluntate. quod negligentia non est perfectio spale. **P**. Nihil quod inuenitur in quolibet perfecto est perfectio perfecti: sed negligentia inuenitur in quolibet perfecto: quia omnis qui peccat negligit ea per quam a perfecto retrahitur: qui in perfecto perseverat: negligit alteri de perfecto. quod negligentia non est perfectio spale perfecti. **P**. De spale perfecti habet materialia determinata: sed negligentia non videtur habere determinata materialia. neque non est circa mala aut in differencia: quia ea permittit nullum ad negligentiam deputare. sicut etiam non est circa bona quia si negligentia aguntur non sunt bona. quod videtur quod negligentia non sit virtus spale. **H**oc est quod perfecta quod omittunt et negligentia distinguuntur atra perfecta quod committunt ex appetitu. **R**u deo vero quod negligentia importat defectum debite sollicititudinis. omnis autem defectus debiti actus

habet rationem perfecti. unde manifestum est quod negligentia habet rationem perfecti. et eo non modo quo sollicitudo est spale voluntatis actus: necesse est quod negligentia sit spale perfecti. scilicet non aliquid perfecta spale: quod sunt circa aliquam materiam spale: sicut luxuria est circa venerea quod autem sunt virtus spale posterum spalitatem actus se extendit ad omnem materiam: et huiusmodi sunt omnia virtus quod sunt circa actum rationis. nam quilibet actus rationis se extendit ad qualibet virtutem moralem: et ideo cum sollicitudo sit quod est spale actus rationis: ut sit hic est. sequens est quod negligentia importat sollicitudinis defectum sit spale peccatum. **A**d primum ergo dicendum quod diligentia voluntate idem sollicitudinis: quod in his quod diligimus: maior est sollicitudinem adhibemus. unde diligentia sicut et sollicitudo regreditur ad qualibet voluntate in quantum in quilibet voluntate regredit debiti actus rationis. **A**d secundum dicendum quod in quilibet perfecto necessaria est eae defectus circa aliquem actum rationis: puta defectus omnis et alioque huiusmodi. unde si precipitatio est spale perfecti post spale actum rationis quod est pertermittens. scilicet omnis poslit inueniri in quilibet genere perfectorum: ita negligentia est spale perfecti post defectum spale actus rationis quod est sollicitudo: quis inueniat aliquem in omnibus peccatis.

Ad tertium dicitur quod mortal negligenter agitur: sed quod negligentia accidit defectu bonitatis in eis sine pertermittens totaliter actus debitum post defectum sollicitudinis: sive est aliqua debita circumstantia actus.

Ad secundum sic pro

cedit. Ut quod negligentia non opponatur prudenter. Negligentia non videtur esse idem quod pigritia vel torpor: quod pertinet ad acciditum: ut per se Regulus. moralis. accidit autem non opponitur prudenter sed magis caritati: ut sit dictum est. quod negligentia non opponitur prudenter. **P**. Ad negligentiam voluntate pertinet ad perfectum omissionis: sed perfectum omissionis non opponitur prudenter: sed magis voluntibus moralibus executiuis. quod negligentia non opponitur prudenter. **P**. Imprudentia est circa aliquem actum rationis: sed negligentia non importat defectum neque circa voluntatem in quo deficit precipitatio: neque circa iudicium in quo deficit in consideratio: neque circa preceptum in quo deficit inconstituta. et negligentia non pertinet ad imprudentiam. **P**. Dicitur Ecclastes. 7. Qui timet deum: nihil negligit: sed omnius quod perfectum precipue excludit per voluntate oppositam. quod negligentia magis